

زیارت وِرش

المُطَهَّرَةَ ، لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا ، وَلَمْ تُلْبِسْكَ (مِنْ)

پاکیزه جاهلیت با ناپاکیهایش، آلوده‌ات نکرد، و به تو نپوشاند از جامه‌های

مُدْهَمَّاتٍ ثِيَابِهَا ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ ، وَ أَرْكَانِ

تیره و تارش، و شهادت می‌دهم که تواز ستونهای دین، و پایه‌های

المُؤْمِنِينَ ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ ، الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ ،

مردم با ایمانی، و شهادت می‌دهم که تویی پیشوای نیکوکار با تقوای پسندیده پاکیزه

الْهَادِي الْمَهْدِي ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى ،

هدایتگر و ره‌یافته و شهادت می‌دهم که امامان از فرزندان تیره تقوا،

وَ أَعْلَامُ الْهُدَى ، وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى ، وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا ،

و نشانه‌های هدایت، و دستاویز محکم، و حجت بر اهل دنیا هستند،

وَ أَشْهَدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ ، وَ أَنْبِيََاءَهُ وَ رُسُلَهُ ، أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ ،

و گواه می‌گیرم خدا و فرشتگان و پیامبران و رسولانش را که من به شما ایمان دارم

وَ يَايَا بَيْتَكُمْ مَوْقِنٌ ، بِشَرَايِعِ دِينِي ، وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي ، وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ

و بر یقین به بازگشت شمایم، بر اساس قوانین دینم و عواقب عملم، و دلم تسلیم

سِلْمٌ ، وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى

دل شما، و کارم پیرو کار شماست درود خدا بر شما، و بر

أَرْوَاحِكُمْ ، وَ عَلَى أَجْسَادِكُمْ وَ عَلَى أَجْسَامِكُمْ ، وَ عَلَى شَاهِدِكُمْ

ارواح و اجساد و پیکرهایتان و بر حاضر

وَ عَلَى غَائِبِكُمْ ، وَ عَلَى ظَاهِرِكُمْ وَ عَلَى بَاطِنِكُمْ . پس خود را به

و غایب و آشکار و باطنتان.

رَوَى قَبْرِ بِنْدَازٍ ، وَ أَنْ رَا بَبُوسَ وَ بَغُو: بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا بَنَ

روی قبر بینداز، و آن را ببوس و بگو: بابی انت و امی یابن

رَسُولِ اللَّهِ ؛ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ؛ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ ،

رسول خدا، پدر و مادرم فدایت ای ابا عبد الله، بزرگ شد عزا

وَ جَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا ، وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

و مصیبت تو بر ما و بر همه اهل آسمانها

زیارت وِرث

وَالْأَرْضِ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَالْجَمَّتْ وَتَهَيَّاتْ لِقِتَالِكَ .

و زمین خدا لعنت کند قومی که اسپها را زین کردند، و دهانه زدند، و آماده پیکار با تو شدند،

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، قَصَدْتُ حَرَمَكَ ، وَآتَيْتُ إِلَى مَشْهَدِكَ ،

ای مولایم ای ابا عبد الله، آهنگ حرمت نمودم، و به زیارتگاهت آمدم،

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ ، وَبِالمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ ، أَنْ

از خدا درخواست می‌کنم به مقامی که برای تو نزد اوست، و منزلتی که برای تو پیش اوست،

يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا

که درود فرستد بر محمد و خاندان محمد، و مرا در دنیا و آخرت همراه

وَالْآخِرَةَ .

شما قرار دهد.

آنگاه برخیز و بالای سر دو رکعت نماز بگزار، و در آن دو

رکعت پس از سوره حمد هر سوره‌ای را که می‌خواهی

بخوان، و پس از نماز بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ

خدایا نماز خواندم و برای

وَسَجَدْتُ لَكَ وَحَدَاكَ ، لَا شَرِيكَ لَكَ ، لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ

تو که یگانه و بی شریکی رکوع و سجود نمودم، زیرا نماز و رکوع

وَالسُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ ، لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .

و سجود، نمی‌باشد مگر برای تو، همانا تویی خدا که معبودی جز تو نیست.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَابْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ

خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و از جانب من به آنها بهترین

السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ ، وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ . اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ

سلام و تحیت را برسان، و بر من بازگردان از جانب آنان سلام را. خدایا این

الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ ، الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا

دو رکعت نماز هدیه‌ای است از سوی من به مولایم حسین بن علی (درود خدا

زیارت وارش

السَّلَامُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ، وَتَقَبَّلْ مِنِّي، وَاجْرِنِي

بر آنان باد) خدایا بر محمد و آن حضرت درود فرست، و از من بپذیر و پاداشم ده

عَلَى ذَلِكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي، وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَاوَلِيَّ

بر آن، براساس بهترین آرزو و امیدم درباره تو و ولیات ای سرپرست

المؤمنين.

مؤمنان.

پس برخیز، و به طرف پایین قبر آن حضرت برو، و نزد سر

علی بن الحسین عليهما السلام بایست و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ نَبِيِّ اللَّهِ؛

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند پیامبر خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند

الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

حسین شهید، سلام بر تو ای شهید، سلام بر تو ای

أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنِ الْمَظْلُومِ؛ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَ لَعَنَ اللَّهُ

ستم‌دیده، و پسر ستم‌دیده، خدا لعنت کند امتی را که تو را کشت، و خدا لعنت کند

أُمَّةً ظَلَمْتَكَ، وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ، فَرَضِيَتْ بِهِ. پس

امتی را که به تو ستم روا داشت و خدا لعنت کند امتی که این واقعه را شنید و به آن رضایت داد.

خود را بر قبرش بینداز، و آن را بوس و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو

يَا وَاوَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَاوَلِيَّهِ؛ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ، وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ

ای ولی خدا و پسر ولی خدا، همانا مصیبت و عزای

بِكَ عَلَيْنَا، وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَ أَبْرَأُ

تو بر ما و بر همه مسلمانان بزرگ شد، پس خدا لعنت کند امتی را که تو را کشت، و من

زیارت وِرث

إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ .

به جانب خدا و به سوی تو از آنان بیزاری می جویم

سپس از دری که پایین پای علی بن الحسین علیه السلام است

بیرون بیا، و به سوی شهدا متوجه شو و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّاءَهُ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

سلام بر شما ای اولیای خدا و عاشقانش، سلام بر شما

يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ ؛

ای برگزیدگان خدا و دوستدارانش، سلام بر شما ای یاران دین خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ

سلام بر شما ای یاران رسول خدا، سلام بر شما ای یاران

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ ، سَيِّدَةِ نِسَاءِ

امیر مؤمنان، سلام بر شما ای یاران فاطمه سرور زنان

العَالَمِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ ، الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ،

جهانیان، سلام بر شما ای یاران ابی محمد حسن بن علی

الْوَلِيِّ النَّاصِحِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ؛ يَا أَبَانَ

آن ولی خیرخواه، سلام بر شما ای یاران ابا عبدالله پدر

وَأُمِّي ، طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ ، وَفَزْتُمْ فَوْزًا

و مادرم فدای شما، پاکیزه شدید، و پاکیزه شد زمینی که شما در آن دفن شدید، و به رستگاری

عَظِيمًا ، فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ ، فَأَفُوزَ مَعَكُمْ . آنگاه به جانب

بزرگی رسیدید، ای کاش من هم با شما بودم تا همراه شما به رستگاری می رسیدیم.

بالای سر امام حسین علیه السلام برگرد، و برای خود و اهل و اولاد

و پدر و مادر و برادران خود، بسیار دعا کن، زیرا در آن

روضه مطهره دعای دعاکننده، و درخواست درخواست کننده

فقرات یاد شده بر زیارت وارث

ردّ نمی‌شود. مؤلف گوید: این زیارت، معروف به زیارت وارث است و مأخذش کتاب «مصباح المتهدجد» شیخ طوسی می‌باشد، که از کتب بسیار معتبر و معروف نزد علماست، و من این زیارت را بدون واسطه، از همان کتاب شریف نقل کردم، و پایان زیارت شهدا همان بود که ذکر شد: **فِيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ ، فَأَفُوزَ مَعَكُمْ .** پس این اضافه‌هایی که بعضی بعد از **فَأَفُوزَ مَعَكُمْ** ذکر نموده‌اند: **فِي الْجَنَانِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ ، وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ، وَحَسَنَ أَوْلِيكَ رَفِيقًا . السَّلَامُ عَلَى مَنْ كَانَ فِي الْحَائِرِ مَعَكُمْ ، وَعَلَى مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْحَائِرِ مَعَكُمْ الْخ ...** تمامی آنها زیادی و اضافی است. شیخ ما در کتاب «لؤلؤ مرجان» فرموده است که این کلمات متضمّن چند دروغ واضح است، علاوه بر جسارت ارتکاب بدعت، و جسارت افزودن بر فرموده امام **عَلَيْهِ السَّلَامُ** چنان شایع و متعارف شده، که چند هزار مرتبه در شب و روز، در عرصه گاه مرقد منور

فقرات یاد شده بزیرات وارث

ابی عبد الله الحسین علیه السلام و محضر فرشتگان مقرب و مطاف پیامبران مرسل علیهم السلام به آواز بلند خوانده می شود، و احدی به این خوانندگان ایراد نمی گیرد، و از گفتن این دروغ و ارتکاب این معصیت نهی نمی کند، و کم کم این کلمات، در مجموعه هایی که در زیارت و ادعیه نادانان از عوام جمع می کنند، و گاهی اسمی برای آن می گذارند، راه پیدا کرده و به چاپ رسیده است. و از مجموعه این نادان، به مجموعه آن نادان نقل شده، و کار به جایی رسیده که بر بعضی از طلاب نیز امر مشتبه شده است. روزی طلبه ای را دیدم که آن دروغهای ناروا را برای شهدا می خواند، دست بر کتفش گذاشتم، ملتفت من شد، گفتم: از اهل علم چنین اکاذیب در چنین محضری قبیح نیست؟ گفت: مگر روایت نشده؟ تعجب کردم گفتم: نه، گفت: در کتابی دیدم، گفتم در کدام کتاب؟ گفت: «مفتاح الجنان»، ساکت شدم، چه اینکه کسی در بی اطلاعی کارش به اینجا رسد، که جمع آوری بعضی عوام را کتاب بشمارد، و مستند قرار دهد، قابل سخن گفتن نیست، سپس شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده، و فرموده است: به حال خود گذاشتن عوام در امثال این امور جزئی و بدعت های مختصر مثل غسل اویس قرن

فقرات زیاد شده بزیارت وارث

و آش ابوالدرداء که تابع و مخلص حقیقی معاویه بوده، و روزه صمت که در روز سخن نگویند، و غیر آنها که احدی در مقام نهی برنیامده، سبب جسارت و جرأت شده است، که در هر ماه و سال پیامبر و امام تازه‌ای پیدا می‌شود، و دسته دسته از دین خدا بیرون می‌روند، انتهی کلامه رفع مقامه. این فقیر گوید: در فرمایش این عالم بزرگ که به مذاق شرع مقدس آگاه است، خوب تأمل کن، چگونه این مطلب غمی بزرگ و عقده‌ای گلوگیر در دل او شده، چه او به طور کامل مفسد این کار را می‌داند، به خلاف آنان که از علوم اهل بیت علیهم‌السلام محروم و بی‌بهره ماندند، و به دانستن سخنی درهم و برهم از اصطلاحات اکتفا کردند، که امثال این مطالب را چیزی ندانند، بلکه تصحیح و تصویب کرده و بر وفق آن عمل کنند، لا جرم کار به جایی می‌رسد که کتابهایی همچون «مصباح المتهجد، اقبال، مهج الدعوات، جماع الاسبوع، مصباح الزائر، بلد الامین، جنة الواقية، مفتاح الفلاح، مقياس، ربيع الاسباع، تحفة، زاد المعاد». و امثال این کتب متروک و مهجور شود، و این مجموعه‌های احمقانه شایع شود، که در دعای مجیر که از دعاهاى معتبره مرویه است، در هشتاد موضع آن کلمه بعفوک زیاد کنند، و کسی

مَجُولیتِ دَعَايِ حَبّیّ

انکار نکند، و در دعای جوشن که مشتمل بر صد فصل است، برای هر فصلی یک خاصیتی وضع کنند، و با بودن این همه زیارت مأثوره، زیارت مفعجه جعل نمایند، و با بودن این همه دعاهاى معتبر مرویّه با مضامین عالیّه و کلمات فصیحّه بلیغّه، دعایی بی ربط در کمال برودت جعل کنند، و نام آن را دعای حَبّی گذارند، و از کنگره عرش آن را نازل کنند، و چندان فضیلت برای آن وضع نمایند که انسان را متحیّر و سراسیمه کنند. از جمله آن که العیاذ باللّهِ، جبرئیل از جانب حق سبحانه و تعالی به رسول خدا ﷺ گفته باشد: هر بنده‌ای که این دعا را با خود دارد، او را عذاب نکنم، اگرچه مستوجب دوزخ باشد، و عمرش را به معصیت گذرانده، و مرا هیچ وقت سجده نکرده باشد، و عنایت کنم آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر، و ثواب هفتاد هزار زاهد، و ثواب هفتاد هزار شهید، و ثواب هفتاد هزار نمازگزار، و ثواب پوشاندن هفتاد هزار برهنه، و ثواب سیر کردن هفتاد هزار گرسنه، و ثوابی مطابق ریگهای بیابان، و ثواب هفتاد هزار بقعه زمین، و ثواب مهر نبوت رسالت پناه و ثواب عیسی روح الله و ابراهیم خلیل الله، و اسماعیل ذبیح الله، و موسی کلیم الله، و یعقوب نبی الله، و آدم صفی الله،

مجموعه دعای حبّی

و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و دیگر فرشتگان، یا محمد هر که این دعای بزرگوار حبّی را بخواند یا با خود بردارد، او را بیامرزم، و شرم دارم که او را عذاب کنم. . . الخ!! و سزاوار است، انسان از شنیدن اینها عوض خنده بگیرد. کتابهای دعای شیعه، به مرتبه‌ای متقن و محکم بوده، که غالب آنها که استنساخ می کردند، خودشان از اهل علم بودند، و از روی نسخه‌هایی که به خط اهل علم و تصحیح شده علما بوده مقابله و تصحیح می نمودند و اگر اختلافی بود، در حاشیه‌اش به آن اختلاف اشاره می کردند، مثلاً در دعای مکارم الاخلاق، «و بَلِّغِ اِیْمَانِی» در حاشیه‌اش اشاره می کنند، در نسخه ابن اشناس «و اَبْلِغِ اِیْمَانِی» است، و در روایت ابن شاذان «اللّهُمَّ اَبْلِغِ اِیْمَانِی» است، یا مثلاً فلان کلمه به خط ابن سکون چنین است، و به خط شهید چنین، و همچنین کار کتابهای معتبر دعا به جایی رسیده، که منحصر به کتاب مفتاح شده که فی الجمله وصفش را شنیدی، و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم شده، و این نیست، جز از بی‌اعتنایی اهل علم به حدیث، و اخبار، و رجوع ننمودن به کتب علما و فقهای اهل بیت اطهار و نهی نکردن از امثال این بدعتها، و اضافات، و دسیسه وضّاعان [آنان که از پیش

مَجْلُوسَتِ دُعَايِ حَبِیِّ

خود جعل حدیث می کنند، و به پیامبر و امام می بندند] و تحریف جاهلان، و جلو نگرفتن از نااهلان، و از تصرفات بی خردان، تا کار به جایی رسیده که دعاها موافق سلیقه‌ها تلفیق شده، و زیارتها و مفععه‌ها و صلواتها اختراع گشته، و مجموعه‌های بسیار از دعاهای ساختگی و قلبی چاپ شده، و بچه مفتاحها متولد گشته، و کم کم سرایت کرده، به سایر کتب رسیده، و شایع و رواج یافته است. مثلاً کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کرده‌اند، بعضی از خطاطان آن، به سلیقه خود تصرفاتی در آن نموده، از جمله در احوال مالک بن یسر ملعون نوشته: از دعای امام حسین علیه السلام هر دو دست او از کار افتاده بود، الحمد لله، در تابستان همانند دو چوب خشک می گردید الحمد لله، در زمستان خون از آنها می چکید الحمد لله، و بر این حال خسران مآل بود الحمد لله در این دو سطر عبارت، چهار لفظ «الحمد لله» را کاتب موافق سلیقه خود جزو عبارت کرده است، و نیز در بعضی از مواضع کتاب پس از نام جناب زینب یا امّ کلثوم، به سلیقه خود لفظ خانم اضافه کرده، که زینب خانم، و امّ کلثوم خانم گفته شود، به خاطر آنکه از آن مخدرات تجلیل شود، و کاتب حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته، به

علت بدی او حمید بن قحبه نوشته، ولی احتیاط نموده قحطبه را به عنوان نسخه بدل آن یادداشت کرده، و عبد ربّه را صلاح دیده عبد الله نوشته، و زحر بن قیس را که حاء بی نقطه است، در هر کجای کتاب بوده، به جیم نوشته، و امّ سلمه را غلط دانسته، و تا در امکانش بوده ام‌السلمه کرده، الی غیر ذلک، غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود: یکی آن که تصرفاتی که این شخص به سلیقه خود کرده، آن را کمال دانسته، و خلافتش را نقص فرض کرده، در حالی که آن چیزی که او کمال دانسته باعث نقصان شده است، بنابراین از اینجا قیاس کنیم به چیزهایی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها داخل می‌کنیم، یا به سلیقه ناقص خود بعض تصرفات می‌نماییم، و آن را کمال فرض می‌کنیم بدانیم که همان چیزها نزد اهلش سبب نقصان، و بی‌اعتباری آن دعاها، یا زیارت خواهد بود، پس شایسته است، که ما به هیچ وجه در این باب مداخله نکنیم، و هرچه دستور العمل دادند، به همان رفتار کرده و از آن تخطی نکنیم، و دیگر غرضم آن بود که معلوم گردد هرگاه نسخه‌ای که مؤلفش زنده، و حاضر، و نگهبان او باشد، با آن این گونه رفتار کنند، پس با سایر نسخه‌ها چه کردند، و به کتابهای چاپی

دیگر چه اعتماد است؟ مگر کتابی که از مصنّفات مشهور علمای معروف باشد، و به نظر ثقه‌ای از علمای آن فن رسیده، و امضا فرموده باشد. در حال ثقه جلیل، فقیه پیشین در اصحاب ائمه علیهم‌السلام یونس بن عبد الرحمن روایت شده است که کتابی در اعمال شبانه‌روز نوشته بود، جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را به نظر مبارک حضرت عسگری علیه‌السلام رساند، حضرت تمام آن را مطالعه و به دقت بررسی نمود، پس از آن فرمود: هَذَا دِينِي وَدِينُ آبَائِي كُلُّهُمْ، وَهُوَ الْحَقُّ كُلُّهُ؛ این دین من و دین پدران من است، و تمامش حق می‌باشد، ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری، با آن که بر کثرت علم و فقاہت و جلالت و دیانت جناب یونس مطلع بوده، در عمل کردن به کتاب او اکتفا نکرده، تا آن که آن را به نظر مبارک امام خود رسانید. و نیز روایت شده از بורך شنجانی هراتی که مردی معروف به صدق و صلاح و ورع بوده، در سامره خدمت امام حسن عسگری علیه‌السلام رسید، و کتاب «یوم و لیل» شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را به آن حضرت داد و گفت: فدایت شوم، می‌خواهم در این کتاب نظر فرمایی، و ورق ورق آن را ملاحظه کنی، حضرت فرمود: هَذَا صَحِيحٌ يَنْبَغِي أَنْ تَعْمَلَ بِهِ؛ این

کتاب صحیح است و شایسته است به آن عمل کنی الی غیر ذلك. و این احقر با این که مذاق مردم این زمان، و عدم اهتمامشان را در امثال این امور می دانستم، برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقول در این کتاب حتی الامکان، از نسخه های اصل نقل شود، و بر نسخه های متعددی عرضه گردد و به اندازه ای که از عهده برآید تصحیح آن نمایم، تا عامل به آن از روی اطمینان عمل کند ان شاء الله، به شرط آن که کاتبان و ناسخان، در آن تصرف ننمایند، و خوانندگان، اختراع و سلیقه های خود را کنار گذارند. شیخ کلینی رحمته الله از عبد الرحیم قصیر نقل کرده: خدمت امام صادق علیه السلام رسید، و عرض کرد: فدایت شوم، من از پیش خود دعایی اختراع کرده ام، حضرت فرمود: مرا از اختراع خود بگذار، یعنی آن را کنار گذار، و برای من نقل مکن، و اجازه نداد، دعای جمع کرده اش را نقل کند و خود حضرت برای او دستور العملی عنایت فرمود. شیخ صدوق رحمته الله از عبد الله بن سنان روایت کرده: امام صادق علیه السلام فرمود: به همین زودی به شما شبهه ای می رسد، پس می ماند بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت گر و در آن شبهه نجات نمی یابد مگر کسی که دعای غریق را بخواند، گفتم:

مَدَاخِلُهُ مَا أَهْلَانُ مَكْتَبِ الْحَادِيثِ وَأَجَابًا

دعای غریق چگونه است؟ فرمود: می گویی:

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى

ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای زیر و رو کننده دلها، دلم را بر دینت

دینک. پس گفتم: يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ، ثَبِّتْ قَلْبِي

پا بر جا کن. ای زیر و رو کننده دلها و دیده‌ها، دلم را بر دینت پا

عَلَى دِينِكَ. حضرت فرمود: خدای عزوجلّ مقلّب قلوب

بر جا کن.

و ابصار است، ولی چنان که من می گویم بگو: يَا مُقَلِّبَ

الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ؛ تأمل در این دو حدیث

شریف، برای بیداری کسانی که در دعاها به سلیقه خود،

بعضی کلمات را زیاد می کنند، و پاره‌ای تصرفات می نمایند

کافی است، و الله العاصم.

بخش دوم: در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیه السلام

شیخ اجلّ، جعفر بن قولویه قمی به سند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده: امام صادق علیه السلام فرموده: هرگاه قصد کردی که قبر عباس بن علی علیه السلام را زیارت کنی که در کنار فرات برابر حایر است، بر در روضه می ایستی و می گویی: **سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ**،

سلام خدا و سلام فرشتگان مقربش،

وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ ، وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ ، وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ

و پیامبران مرسلش، و بندگان شایسته اش، و همه شهیدان

وَالصِّدِّيقِينَ ، [وَالزَّكَايَا الطَّيِّبَاتُ ، فِيمَا تَعْتَدِي وَتَرُوحُ

و صدیقان و درودهای پاک و پاکیزه در آنچه می آید و می رود

عَلَيْكَ ، يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ؛ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصَدِيقِ ،

بر تو باد ای فرزند امیر مؤمنان، شهادت می دهم برای حضرتت به تسلیم و تصدیق

وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ ، لِحَلْفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و وفا، و خیرخواهی، برای یادگار پیامبر مرسل (درود خدا بر او و خاندانش باد)،

الْمُرْسَلِ ، وَالسَّبْطِ الْمُنتَجَبِ ، وَالذَّلِيلِ الْعَالِمِ ، وَالْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ ،

و فرزندزاده برگزیده، و راهنمای دانا، و جانشین تبلیغ گر،

وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَظَمِ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ

و ستمدیده غارت زده، خدا از جانب پیامبر و امیر

الْمُؤْمِنِينَ ، وَعَنْ [فَاطِمَةَ وَ] الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، صَلَوَاتُ اللَّهِ

مؤمنان و حسن و حسین (درود خدا بر ایشان)

عَلَيْهِمْ ، أَفْضَلَ الْجِزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ ، وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ ،

جزایز دهده برترین جزا به خاطر این که صبر کردی و کار خویش را تنها به حساب خدا گذاشتی، و یاری نمودی

فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ؛ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهِلَ

پس چه نیکو سرانجامی است خانه آخرت. خدا لعنت کند کسی را که تو را کشت، و لعنت کند کسی را که جاهل بود

حَقِّكَ، وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ

به حقت، و حرمتت را سبک شمرد، و خدا لعنت کند کسی را که بین تو

مَاءِ الْفُرَاتِ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا، وَأَنَّ اللَّهَ مُنْجِرٌ

و آب فرات پرده شد، شهادت می دهم که تو مظلومانه کشته شدی، و خدا به وعده‌ای که

لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ؛ جِئْتُكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَإِفْداً إِلَيْكُمْ،

به شما داده وفا می کند، به سوی تو آمدم ای فرزند امیر مؤمنان و امداد به محضر شما میم

وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَتَابِعٌ، وَأَنَا لَكُمْ تَابِعٌ، وَنُصِرْتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ،

دل من تسلیم و پیرو شماست، و خود نیز پیرو شما میم، یاری ام برای شما مهیاست،

حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ، لَامَعَ

تا خدا حکم کند، و او بهترین حکم کنندگان است، پس با شما میم تنها با شما نه با

عَدُوِّكُمْ، إِنِّي بِكُمْ وَبِإِيَابِكُمْ (وَبِأَبَائِكُمْ) مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَبِمَنْ

دشمن شما، من به شما و بازگشتتان مؤمن، و به آنان که با شما

خَالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ؛ قَتَلَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتُمْ

مخالفت کردند، و شما را کشتند کافر، خدا یکشده امتی را که شما را

بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ.

با دستها و زبانهایشان کشتند.

سپس وارد روضه شو، و خود را به ضریح بچسبان و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ، الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ،

سلام بر تو ای بنده شایسته فرمانبر خدا و رسول خدا،

وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمْ؛

و امیر مؤمنان و حسن و حسین (درود خدا بر آنان باد)،

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ،

سلام و رحمت خدا و برکات و مغفرت و رضوانش

[وَ] عَلَىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ. أَشْهَدُ وَأُشْهِدُ اللَّهَ، أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَىٰ

بر تو و بر روان و تن تو، شهادت می‌دهم و خدا را شاهد می‌گیرم، که تو به همان مسیری رفتی

مَا مَضَىٰ بِهِ الْبَدْرِيُّونَ، وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْمُنَاصِحُونَ

که اهل بدر رفتند، و در آن راه از دنیا گذشتند، آن مجاهدان در راه خدا، و خیر خواهان

لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ، الْمُبَالِغُونَ فِي نُصْرَةِ أَوْلِيَائِهِ، الذَّابُونَ عَنِ

برای خدا، در مبارزه با دشمنان خدا، و تلاش‌گران در یاری اولیایش، آن دفاع‌کنندگان از

أَحْبَائِهِ، فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ، وَآكَثَرَ الْجَزَاءِ، وَأَوْفَرَ

عاشقانش، خدا پاداشت دهد، به برترین و بیشترین، و کامل‌ترین

الْجَزَاءِ، وَأَوْفَىٰ جَزَاءِ أَحَدٍ مِّنْ وَفَىٰ بِبَيْعَتِهِ، وَاسْتَجَابَ لَهُ

پاداش، و وفاکننده‌ترین پاداش، یکی از آنان که به بیعت او وفا کرد، و دعوتش را

دَعْوَتَهُ، وَأَطَاعَ وُلاةَ أَمْرِهِ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالِغْتَ فِي النَّصِيحَةِ،

اجابت نمود، و از والیان امر اطاعت کرد شهادت می‌دهم، که در خیر خواهی کوشیدی،

وَأَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ، فَبَعَثَكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ، وَجَعَلَ

و نهایت تلاش را انجام دادی، خدا تو را در زمره شهیدان برانگیزد و روح را

رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعْدَاءِ، وَأَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ أَفْسَحَهَا

در کنار ارواح نیکبختان قرار دهد، و از بهشتش وسیع‌ترین منزل را به تو

مَنْزِلًا، وَأَفْضَلَهَا عُرْفًا، وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ، وَحَشَرَكَ مَعَ

عطا کند، و برترین غرفه‌ها را ارزانی نماید، و نامت را در بالاترین درجات بالا برد، و با پیامبران

النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ، وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، وَحَسُنَ

و صدیقان و شهدا و شایستگان محشور نماید، آنها که خوب

أَوْلِيَاكَ رَفِيقًا؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ، وَأَنَّكَ مَضَيْتَ

رفیقانی هستی، شهادت می‌دهم که تو سستی نوردیدی، و باز نایستادی، و بر آگاهی از کارت

عَلَىٰ بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ، مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ، وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ،

از دنیا رفتی، در حال پیروی از شایستگان، و پیروی از پیامبران

فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ، وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَأَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ

پس خدا بین ما و رسول خود و اولیایش در جایگاه‌های

المُحِبِّينَ، فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

فروتنان گرد آورد که او مهربان‌ترین مهربانان است.

مؤلف گوید: خوب است این زیارت را، پشت سر قبر، به طرف قبله بخوانی، چنان‌که شیخ در «تهذیب» چنین فرموده: سپس وارد شو، و خود را با رو به قبر بیانداز، و چنین بگو درحالی‌که رو به جانب قبله‌ای السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ و بدان که زیارت قمر بنی هاشم موافق روایت مذکور همین بود که ذکر شد، ولی سید ابن طاووس و شیخ مفید و دیگران پس از این زیارت فرموده‌اند که به سمت بالا سر برو، و دو رکعت نماز بخوان، و بعد از آن هرچه خواهی نماز بجا آور، و بسیار خدا را بخوان و پس از نماز بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَدْعَ لِي فِي

خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و در این

هَذَا الْمَكَانِ الْمُكْرَمِ، وَالْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا

مکان مکرم، و زیارتگاه بزرگ، برای من گناهی مگذار جز آن‌که ببامری، و نه اندوهی

إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ،

جز آن‌که برطرف نمایی، و نه بیماری جز آن‌که شفا دهی، و نه عیبی جز آن‌که بپوشانی،

وَلَا رِزْقًا إِلَّا ابْسَطْتَهُ، وَلَا خَوْفًا إِلَّا آمَنْتَهُ، وَلَا شَمْلًا إِلَّا جَمَعْتَهُ،

و نه رزقی جز آن‌که بگسترانی، و نه ترسی جز آن‌که ایمنی دهی، و نه پراکندگی جز آن‌که گردآوری،

وَلَا غَائِبًا إِلَّا حَفِظْتَهُ وَادْنَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا

و نه دور از نظری جز آن که حفظ کنی و دیدارش را نزدیک نمایی، و نه حاجتی از حاجت‌های دنیا

وَالْآخِرَةَ لَكَ فِيهَا رِضَى، وَلِي فِيهَا صَلاَحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا؛ يَا أَرْحَمَ

و آخرت، که تو را در آن رضایت و مرا در آن مصلحت است جز آن که برآوری، ای مهربان‌ترین

الرَّاحِمِينَ. بعد به جانب ضریح بازگرد، و نزد پاهای مبارک

مهربانان.

بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ بْنِ

سلام بر تو ای ابا الفضل العباس فرزند

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ؛ السَّلَامُ

امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان، سلام

عَلَيْكَ يَا بَنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا، وَأَقْدَمِهِمَ إِيمَانًا، وَأَقْوَمِهِمَ

بر تو ای فرزند اولین نفر امت در اسلام آوردن، و پیش‌ترینشان در ایمان و استوارترینشان در پای‌بندی

بِدِينِ اللَّهِ، وَأَحْوَطِهِمَ عَلَى الْإِسْلَامِ؛ أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ

به دین خدا، و با احتیاط‌ترینشان بر اسلام، شهادت می‌دهم که تو برای خدا و رسولش

لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلَاخِيكَ، فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُؤاسِي، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

و برادرت خیرخواهی نمودی، پس چه خوب برادر همدردی بودی، خدا لعنت کند امتی را که

قَتَلْتِكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتِكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ

تو را کشت، و لعنت کند امتی را که به تو ستم روا داشت، و لعنت کند امتی را که حرمت‌های تو را

مِنْكَ الْمُحَارِمَ، وَانْتَهَكْتَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ، فَنِعْمَ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ،

حلال شمرد، و پرده احترام اسلام را درید، پس چه نیکو صبرکننده، جهادگر

الْمُحَامِي النَّاصِرُ، وَالْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ، الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ،

حامی، یاری‌دهنده و برادر دفاع‌کننده از برادرش بودی، و پاسخ‌دهنده طاعت پروردگارش،

الرَّاعِبُ فِيمَا زَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ، مِنْ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ، وَالشَّائِ

و علاقمند به آنچه دیگران به آن بی‌رغبت شدند، که همان پاداش بزرگ، و ستایش

الْجَمِيلِ، وَالْحَقَّكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ، فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ. اللَّهُمَّ

زیباست، و خدا تو را به درجه پدرانت، در بهشت‌های پر نعمت ملحق کرد. خدایا

زیارت حضرت عباس علیه السلام

إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِزِيَارَةِ أَوْلِيَائِكَ ، رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ ، وَرَجَاءً

معرض زیارت اولیایت شدم به خاطر رغبت در پاداشت، و امید

لِمُغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ ، فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

به آمرزشت، و احسان فراوانت، پس از تو می خواهم که بر محمد

وَأَلِيهِ الطَّاهِرِينَ ، وَأَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارًا ، وَعَيْشِي بِهِمْ قَارًا ،

و خاندان پاکش درود فرستی، و روزی ام را به خاطر ایشان زیاد نمایی و زندگی ام را به خاطر آنان برقرار داری،

وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً ، وَحَيَاتِي بِهِمْ طَيِّبَةً ، وَأَدْرَجَنِي إِدْرَاجَ

و زیارت تم را به حق آنان مقبول قرار دهی، و حیاتم را دلپسند فرمایی، و مرا با گروه

الْمُكْرَمِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيَارَةِ مَشَاهِدِ أَحِبَّائِكَ ،

اهل کرامت همراه نمایی و از کسانی قرار دهی که از زیارت زیارتگاه های عاشقان

مُفْلِحًا مُنْجِحًا ، قَدْ اسْتَوْجَبَ غُفْرَانَ الذَّنُوبِ ، وَسَتَرَ

رستگار و کامیاب بازمی گردند، درحالی که مستوجب آمرزش گناهان، و پوشیدن

الْعُيُوبِ ، وَكَشَفَ الْكُرُوبِ ؛ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَاهْلُ

عیبها، و برطرف شدن گرفتاریها شده باشد، به راستی تو اهل پروا

الْمُغْفِرَةِ. چُونِ بَخَوَاهِي أَنْ حَضَرْتَ رَا وَدَاعِ كُنِي، بِه نَزْدِ قَبْرِ

و آمرزشی.

شریف برو، و این جملات را که در روایت ابو حمزه ثمالی

است، و علما هم ذکر کرده اند بگو: اَسْتَوِدِعُكَ اللَّهُ

تو را به خدا می سپارم

وَأَسْتَرِعِيكَ ، وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ ؛ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ

و خواستار رعایت توأم، و بر تو سلام می فرستم، ایمان آوردیم به خدا و رسول

وَبِكِتَابِهِ ، وَبِمَاجَاءِ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ. اَللَّهُمَّ فَاکْتُبْنَا مَعَ

و کتابش، و به آنچه پیامبر از پیش خدا آورد، خدایا ما را با گواهان

الشَّاهِدِينَ. اَللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي ، قَبْرِ ابْنِ

این حوادث بنویس، خدا آن را آخر عهد من از زیارت قبر فرزند

فضیلت و علو مقام حضرت عباس علیه السلام

أَخِي رَسُولِكَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا مَا

برادر رسولت (درود خدا بر او و خاندانش باد) قرار مده، و زیارتش را همواره تا زنده‌ام می‌داری

أَبْقَيْتَنِي، وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ فِي الْجَنَانِ، وَعَرَّفَ بَيْنِي

روزی من فرما، و مرا با او و با پدرانش در بهشت محشور گردان، و میان من

وَبَيْنَهُ، وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيائِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

و او و رسول و اولیای او شناسایی ایجاد کن. خدا یا بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ، وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ، وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ،

محمد درود فرست، و مرا بمیران، بر پایه ایمان به خود، و باور نسبت به پیامبرت،

وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ،

و ولایت امیر مؤمنان و امامان از فرزندان او (درود بر آنان باد)

وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ، فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ يَا رَبِّي بِذَلِكَ؛ وَصَلَّى

و بیزارى از دشمنانشان، که من ای پروردگرم همانا به این امر خشنودم، و درود

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. پس برای خود، و برای پدر

خدا بر محمد و خاندان محمد.

و مادر و مؤمنان و مسلمانان دعا کن، و از دعاها هر دعایی را که می‌خواهی اختیار کن.

مؤلف گوید: در خبری از حضرت سجاد علیه السلام آنچه حاصلش این است روایت شده: خداوند رحمت کند عباس علیه السلام را که نسبت به برادر خود ایثار کرد، و جانش را فدای آن حضرت نمود، تا این که در راه یاری او دو دستش را از بدن جدا کردند و خدا به جای دو دست او دو بال به آن جناب عنایت فرمود، که مانند جعفر بن ابی طالب با آن دو

بال همراه فرشتگان در بهشت پرواز می کند، و برای عباس در قیامت نزد خدا مقامی است که مورد غبطه همه شهداست، و تمام شهیدان را آرزوی مقام اوست. روایت شده: قمر بنی هاشم به هنگام شهادت سی و چهار ساله بود، و امّ البنین مادر آن حضرت در ماتم او و سه برادر دیگر عباس به بقیع می رفت و چنان ندبه و گریه می کرد، که هر شخصی از آنجا می گذشت گریان می شد، گریستن دوستان عجیبی نیست، مروان بن حکم که از بزرگترین دشمنان خاندان نبوت بود، چون بر ماتم امّ البنین عبور می کرد، از اثر گریه او گریه می کرد و این اشعار از امّ البنین در مرثیه قمر بنی هاشم و دیگر پسرانش نقل شده است:

يَا مَنْ رَأَى الْعَبَّاسَ كَرَّ عَلَى جَمَاهِرِ النَّقْدِ

ای که عباس را دیدی حمله می کرد بر توده های فرومایه

وَوَرَاهُ مِنْ أَبْنَاءِ حَيْدَرَ كُلِّ لَيْثٍ ذِي لَبَدٍ

و از فرزندان حیدر هر شیر یال داری دنبال او بود

أَنْبِئْتُ أَنَّ ابْنِي أُصِيبَ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعَ يَدٍ

خبردار شده ام که به سر فرزندم ضربت وارد شده درحالی که بریده دست بود

وَيَلِي عَلَى شِبْلِي أَمَالَ بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ

وای بر من بر شیر بجهام که ضربت عمود سرش را خمیده کرد

لَوْ كَانَ سَيْفُكَ فِي يَدَيْكَ لَمَا دَنَا مِنْهُ أَحَدٌ

اگر شمشیرت در دستت بود کسی نمی توانست به تو نزدیک شود

و نیز از اوست:

لَا تَدْعُونِي وَبِكِ أُمِّ الْبَنِيْنَ تُذَكِّرُنِي بِأَيُّوْثِ الْعَرِيْنَ

وای بر تو مرا دیگر مادر پسران مخوان که مرا به یاد شیران بیشه‌ام می‌اندازی

كَانَتْ بَنُوْنَ لِيْ أَدْعَى بِهِمْ وَالْيَوْمَ أَصْبَحْتُ وَلا مِنْ بَنِيْنَ

مرا پسرانی بود، که به آنان خوانده می‌شوم اما امروز برای من پسرانی نیست

أَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُورِ الرَّبِّ قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِيْنَ

چهار پسر مانند کرکسان بلندبها که با بریده شدن رگ حیات یکی پس از دیگری به مرگ پیوستند

تَنَازَعُ الْخِرْصَانُ أَشْلَاءَهُمْ فَكُلُّهُمْ أَمْسَى صَرِيْعًا طَعِيْنَ

نیزه‌ها بر پیکرهايشان ستیزه داشتند همه آنان با تن مجروح به خاک افتادند

يَأْلِيَتْ شِعْرَى أَكْمَا أَخْبَرُوا يَا بَنِيَّ عَبَّاسًا قَطِيْعُ الْيَمِيْنَ

ای کاش می‌دانستم آنچه‌ان است که خبر دادند این که دست عباسم بریده شده بود

زیارت مخصوصه امام حسین علیه السلام

نخس سوم: در زیارت مخصوصه حضرت ابو عبد الله علیه السلام

و آن چند زیارت است: اول: زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان.

از امام صادق علیه السلام روایت شده: هر که در روز اول ماه رجب امام حسین علیه السلام را زیارت کند، البته حق تعالی او را بیامرزد، از ابن ابی نصر نقل شده: از حضرت رضا علیه السلام پرسید، در کدام وقت بهتر است امام حسین علیه السلام را زیارت کنیم، ایشان فرمود: در نیمه رجب و نیمه شعبان. شیخ مفید و سید ابن طاووس گفته‌اند: این زیارت که ذکر می‌شود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است، ولی شهید، شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را، بر آن افزوده. پس بنا بر فرموده شهید، این زیارت برای شش وقت است. کیفیت این زیارت چنین است: هرگاه در این اوقات خواستی ابو عبد الله الحسین علیه السلام را زیارت کنی، غسل کن. و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و بر در بارگاه آن حضرت به طرف قبله بایست و سلام کن بر جناب رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و بر امیر مؤمنان علیه السلام و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر دیگر امامان علیهم السلام.

زیارت امام حسین علیه السلام و احوال جب و نیمه شعبان

پس از این در اذن دخول زیارت عرفه، کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران خواهد آمد [صفحه ۱۱۰۳]. سپس وارد شو، و نزد ضریح مقدس بایست و صد مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ آنگاه بخوان:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَاتِمِ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند خاتم

النَّبِيِّينَ ؛ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ] ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

پیامبران، سلام بر تو ای فرزند آقای رسولان، سلام بر تو

يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ

ای فرزند آقای جانشینان، سلام بر تو ای ابا عبد الله، سلام

عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ ، سَيِّدَةَ

بر تو ای حسین بن علی، سلام بر تو ای فرزند فاطمه، سرور

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَوَلِيِّهِ ؛ السَّلَامُ

بانوان جهانیان سلام بر تو ای ولی خدا و فرزند ولی خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای برگزیده خدا، و فرزند برگزیده خدا، سلام بر تو

يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَابْنَ

ای حجت خدا و فرزند حجت خدا، سلام بر تو ای حبیب خدا و فرزند

حَبِيبِهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ ؛ السَّلَامُ

حبیب خدا، سلام بر تو ای نماینده خدا و فرزند نماینده خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا خازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ

بر تو ای خزانهدار کتاب بر نوشته، سلام بر تو ای وارث

التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ الرَّحْمَنِ ؛

تورات و انجیل و زبور، سلام بر تو ای امین رحمان،

زیارت امام حسین علیه السلام در اولِ جب و نیمه شب شعبان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ ؛

سلام تو ای هم‌دیف قرآن، سلام بر تو ای ستون دین،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ؛ [السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای دروازه حکمت پروردگار جهانیان، سلام بر تو

يَا بَابَ حِطَّةِ الَّذِي مَن دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْآمِنِينَ] ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای دروازه و فروریزی گناهان، که هر که بر آن وارد شد، از ایمنان بوده، سلام بر تو

يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ

ای خزانه دار علم خدا، سلام بر تو ای جایگاه راز خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ ، وَالْوَتَرَ الْمُتَوَرَّ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا، و ای تنهای مظلوم، سلام بر تو

وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ ، وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ ؛ يَا أَبَى أَنْتَ

و بر ارواحی که به درگاهت فرود آمدند و به بارگاہت بار انداختند، پدر

وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ ، وَجَلَّتِ

و مادر و جانم به فدایت ای ابا عبد الله هر آینه مصیبتت بر ما و همه

الرِّزْيَةُ بِكَ عَلَيْنَا ، وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

اهل اسلام بزرگ شده و عزایت بر جسته گشته، خدا لعنت کند امتی را که

أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ، وَلَعَنَ اللَّهُ

اساس ستم و بی عدالتی را بر شما اهل بیت بنیان نهاد، خدا لعنت کند

أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَن مَّقَامِكُمْ ، وَأَزَالَتْكُمْ عَن مَّرَاتِبِكُمْ ، الَّتِي

امتی را که شما را از مقامتان دور کرد، و از مرتبه‌هایتان که خدا برای شما چیده بود

رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا ؛ يَا أَبَى أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ . أَشْهَدُ

بر کنار نمود، پدر و مادر و جانم به فدایت ای ابا عبد الله، هر آینه

لَقَدْ أَقْشَعَرَّتْ لِذِمَائِكُمْ أَظْلَةَ الْعَرْشِ ، مَعَ أَظْلَةِ الْخَلَائِقِ ،

به خاطر خونهای شما سقفهای عرش، با نهادهای خلائق به لرزه افتاد،

وَبَكَتْكُمْ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ ، وَسُكَّانُ الْجِنَانِ ، وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؛

و آسمان و زمین و ساکنان بهشت، و خشکی و دریا بر شما گریست،

زیارت امام حسین علیه السلام و اول جب و نیمه شعبان

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ؛ لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللَّهِ، إِنْ كَانَ

درود خدا بر تو، به شماره آنچه در عالم خداست، لبیک خواننده خدا،

لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ، وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِنصَارِكَ،

اگر بدنم هنگام استغاثهات، و زبانم وقت یاری خواستنت،

فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمِعَى وَبَصَرِي؛ ﴿سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ

پاسخت را نداد هر آینه دل و گوش و چشمم پاسخت را داد، منزه است پروردگار ما که وعده

رَبِّنَا لِمَفْعُولًا﴾. أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ، مِنْ طُهْرٍ

پروردگار ما به راستی انجام شدنی است، گواهی می‌دهم که تو پاک و پاکیزه پاک شده‌ای،

طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ، طَهَّرْتَ وَطَهَّرْتَ بِكَ الْبِلَادُ، وَطَهَّرْتَ أَرْضُ

از نسل پاک و پاکیزه و پاک گشته، پاک شدی و شهرها به وسیله تو پاک شد، و پاک شد زمینی

أَنْتَ بِهَا، وَطَهَّرَ حَرَمُكَ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ [قَدْ] أَمَرْتَ بِالْقِسْطِ

که تو در آن هستی، و پاک شد حرمت، گواهی می‌دهم که تو امر به

وَالْعَدْلِ، وَدَعَوْتَ إِلَيْهِمَا، وَأَنَّكَ صَادِقٌ صِدِّيقٌ، صَدَقْتَ فِيمَا

عدل و داد نمودی، و دعوت کردی به آن دو حقیقت، و هر آینه تو راستگو و راست پیشه‌ای، در آنچه به سوی آن

دَعَوْتَ إِلَيْهِ، وَأَنَّكَ ثَارُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

دعوت کردی راست گفتی، و تو خون خدا در زمین هستی، و شهادت می‌دهم که آنچه وظیفهات بود به خوبی رساندی

عَنْ اللَّهِ، وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللَّهِ، وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

از جانب خدا، و جدت رسول خدا، و پدرت امیر مؤمنان،

وَعَنْ أَخِيكَ الْحَسَنِ، وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،

و برادرت حسن و خیر خواهی نمودی، و در راه خدا جهاد کردی،

وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرَ جَزَاءٍ

و خدا را مخلصانه بندگی نمودی تا مرگ تو را در رسید، خدا پاداشت دهد، بهترین پاداش

السَّابِقِينَ؛ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

پیشی گیران، درود و سلام کامل خدا بر تو، خدا یا بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ

محمد درود فرست، و درود فرست بر حسین مظلوم، حسین شهید

زیارت امام حسین علیه السلام و اول جب و نیمه شعبان

الرَّشِيدِ ، قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ ، وَأَسِيرِ الْكُرْبَاتِ ، صَلَاةً نَامِيَةً

ورشید، کشته اشکها و دچار اندوهها و ناراحتیها، درودی فراینده،

زَاكِيَةً مُبَارَكَةً ، يَصْعَدُ أَوْلَاهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا ، أَفْضَلَ مَا

مبارک، که بالا رود آغازش، و سپری نگرده انجامش، برترین

صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَاءِكَ الْمُرْسَلِينَ ؛ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ .

درودی که بر یکی از فرزندان پیامبران مرسلت فرستادی، ای معبود جهانیان.

آنگاه قبر مطهر را ببوس و طرف راست صورت خود را بر قبر بگذار، و پس از آن طرف چپ را، سپس دور قبر بگرد، و چهار جانب قبر را ببوس، شیخ مفید رحمته الله فرموده است: آنگاه به سوی قبر علی بن الحسین علیهما السلام برو، و نزد قبر آن جناب بایست و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ ، الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ ،

سلام بر تو ای صدیق پاک و پاکیزه، محبوب و مقرب،

وَأَبْنُ رِيحَانَةِ رَسُولِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ ،

و فرزند گل معطر رسول خدا، سلام بر تو از آن رو که شهیدی و عامل در راه خدا،

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ؛ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ ! أَشْهَدُ

و رحمت و برکات خدا بر تو باد، چه گرامی است مقامت و چه باشرافت است بازگشتگاہت، گواهی می‌دهم

لَقَدْ شَكَرَ اللَّهُ سَعِيكَ ، وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ ، وَالْحَقَّ بِالذِّرْوَةِ

که خدا از کوششت قدردانی نمود، و پاداشت را شایان ساخت، و به مرتبه‌ای بس بلند

الْعَالِيَةِ ، حَيْثُ الشَّرْفُ كُلُّ الشَّرْفِ ، وَفِي الْعُرْفِ السَّامِيَةِ ، كَمَا

ملحقت نمود، جایی که شرف است، همه شرف، و در غرغه‌های بلند چنان که از پیش

مَنْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ، وَجَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ ، الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ

بر تو منت نهاد، و تو را از اهل بیته قرار داد، که خدا،

زیارت امام حسین علیه السلام در اول شب نیمه شعبان

عَنْهُمْ الرَّجَسَ ، وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا ؛ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ ،

پلیدی را از آنها دور ساخت و پاکشان نمود، و پاک ساختنی کامل،

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَاشْفَعْ أَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ إِلَى

درود و رحمت و برکات و خوشنودی خدا بر تو باد، به سوی پروردگارت، ای آقای پاک شفیع شو،

رَبِّكَ ، فِي حَطِّ الْأَثْقَالِ عَنِ ظَهْرِي، وَتَخْفِيفِهَا عَنِّي ، وَارْحَم

در فرو ریختن گناهان از پرونده‌ام، و سبک شدن آنها از من، رحم کن

ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ ، وَلِلْسَيِّدِ أَبِيكَ؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ. پس

به خواری و فروتنی‌ام در برابرت، و در برابر سرور پدرت، درود خدا بر شما هر دو باد.

خود را به قبر بچسبان و بگو: زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ ،

خدا در شرفتان در آخرت بیفزاید،

كَمَا شَرَّفَكُم فِي الدُّنْيَا ، وَأَسْعَدَكُم كَمَا أَسْعَدَ بِكُمْ ، وَأَشْهَدُ

چنان که در دنیا شما را شرافت داد، و خوشبختتان کند چنان که خوشبخت گردانید، و من گواهی می‌دهم

أَنَّكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَنُجُومُ الْعَالَمِينَ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ

که شما نشانه‌های دین و ستارگان جهانیان و سلام و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. سپس به جانب شهدا رو کن و بگو:

و برکات خدا بر شما باد.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ ، وَأَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ

سلام بر شما ای یاوران خدا، و یاوران رسول خدا، و یاوران علی بن

أَبِي طَالِبٍ ، وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ ، وَأَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ،

ابیطالب، و یاوران فاطمه، و یاوران حسن و حسین،

وَأَنْصَارَ الْإِسْلَامِ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ ، وَجَاهَدْتُمْ فِي

و یاوران اسلام، گواهی می‌دهم که شما برای خدا خیر خواهی نمودید، و در راهش

سَبِيلِهِ ، فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ ، أَفْضَلَ الْجَزَاءِ ،

جهاد کردید، پس خدا شما را از سوی اسلام و اهلسش، پاداش ارزنده دهد، برترین پاداش،

فُزْتُمْ وَ اللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا ؛ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ ، فَأَفُوزَ فَوْزًا

به رستگاری رسیدید به خدا قسم، رستگاری بزرگ، ای کاش من هم با شما بودم، و به رستگاری

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه رجب

عَظِيمًا ؛ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ

بزرگ می‌رسیدم. گواهی می‌دهم که شما نزد خدا زنده هستید و روزی داده می‌شوید، و گواهی می‌دهم

الشَّهَادَةُ وَالسُّعْدَاءُ ، وَأَنَّكُمْ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلَا ،

که شما شهیدان و سعادت‌تمندانید، و رستگاران در درجات بلند،

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ . پس از آن بازگرد،

سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

و نزدیک سر مبارک آن حضرت بیا، و نماز زیارت بخوان و برای خود و پدر و مادر و برادران مؤمن دعا کن. بدان که سید ابن طاووس برای حضرت علی اکبر و دیگر شهدا (قدس الله ارواحهم) زیارتی مشتمل بر اسامی آنان نقل کرده است که ما به ملاحظه اختصار و شایع بودن و اشتها آن زیارت، از ذکر آن خودداری کردیم.

دوم: زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه رجب

غیر زیارتی که گذشت، و آن زیارتی است که شیخ مفید رحمته الله در کتاب «مزار» نقل کرده، و از زیارات مخصوصه نیمه رجب است، نیمه رجبی که آن را «عُفَيْلَه» می‌گویند، به سبب غفلت عموم مردم از فضیلت آن، چون در این وقت زیارت آن حضرت را قصد کردی، وارد حرم مطهر شو و سه مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ و نزد قبر نورانی حضرت بایست و بگو:

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه رجب

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ ؛

سلام بر شما ای خاندان خدا، سلام بر شما ای برگزیدگان خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ . السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ

سلام بر شما ای انتخاب گشته های خدا از میان خلق، سلام بر شما ای آقایان

السَّادَاتِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا لُيُوثَ الْغَابَاتِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

آقاها، سلام بر شما ای شیران بی شه ها، سلام بر شما ای

يَا سُفْنَ النَّجَاتِ . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ ؛ السَّلَامُ

کشتیهای نجات، سلام بر تو ای ابا عبدالله الحسین، سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ، وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ؛ السَّلَامُ

بر تو ای وارث دانش پیامبران، رحمت و برکات خدا بر تو باد، سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ

بر تو ای وارث آدم برگزیده خدا سلام بر تو ای وارث نوح

نَبِيِّ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ

پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم دوست خدا سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

بر تو ای وارث اسماعیل قربانی خدا، سلام بر تو ای وارث

مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ ؛

موسی همسخن خدا سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث محمد حبیب خدا سلام بر تو

يَابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى ؛

ای فرزند محمد مصطفی، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا، سلام بر تو ای فرزند

خَدِيجَةَ الْكُبْرَى ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَنِ الشَّهِيدِ ؛ السَّلَامُ

خدیجه کبری، سلام بر تو ای شهید فرزند شهید، سلام

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه شب

عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ بْنَ الْقَتِيلِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ؛

بر تو ای کشته فرزند کشته، سلام بر تو ای ولی خدا و فرزند ولی خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلَى خَلْقِهِ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ

سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجت خدا بر خلقش، گواهی می‌دهم

قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ ، وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَيْتَ

که تو نماز بپا داشتی، و زکات پرداختی، و به معروف امر کردی، و از منکر

عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَرَزَيْتَ (وَبَرَرْتَ) بِوَالِدَيْكَ ، وَجَاهَدْتَ عَدُوَّكَ ،

نهی نمودی، و مصیبت زده پدر و مادر شدی، و با دشمنت جهاد کردی،

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَسْمَعُ الْكَلَامَ ، وَ تَرُدُّ الْجَوَابَ ، وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ

و گواهی می‌دهم که تو سخن را می‌شنوی، و پاسخ می‌دهی، و تو حبیب و دوست

وَ خَلِيلُهُ وَ نَجِيبُهُ (وَ نَجِيَّهُ) ، وَ صَفِيَّهُ وَ ابْنُ صَفِيِّهِ . يَا مَوْلَايَ

و بنده نجیب و برگزیده و فرزند برگزیده خدایی، ای مولای من

وَ ابْنَ مَوْلَايَ ، زُرْتُكَ مُشْتَاقًا ، فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ ؛ يَا

و فرزند مولای من مشتاقانه تو را زیارت نمودم. ای آقای من به درگاه خدا شفیع من باش، ای

سَيِّدِي ، وَ اسْتَشْفِعُ إِلَى اللَّهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ ، وَ بِأَبِيكَ

آقای من، به درگاه خدا طلب شفاعت می‌کنم به وسیله جدت سرور پیامبران، و پدرت

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ، وَ بِأَمِّكَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ؛ أَلَا

سرور جانشینان، و مادرت فاطمه سرور بانوان جهانیان، خدا

لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ ، وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ ، وَ لَعَنَ اللَّهُ سَالِبِيكَ

لعنت کند قاتل و ستمگر و لعنت کند و غارت‌گر

وَ مُبْغِضِيكَ ، مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ؛ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى

و دشمنت را از گذشتگان و آیندگان، و درود خدا بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ ، الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ . سِيسِ قَبْرِ مَطَهَّرٍ رَا

آقای ما محمد و خاندان پاک و پاکیزه‌اش. سپس قبر مطهر را

ببوس و رو به جانب علی بن الحسین علیه السلام کن و در زیارت

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه رجب

آن جناب بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ؛ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ ، وَ لَعَنَ

سلام بر تو ای مولای من و فرزند مولای من، خدا لعنت کند

اللَّهُ ظَالِمِيكَ ، إِنِّي اتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ، بِزِيَارَتِكَ وَمِمَّ حَبَّبْتِكُمْ ، وَأَبْرَأُ

کشنده تو و ستم کننده بر تو را، من به زیارت شما و محبتتان به خدا تقرب می جویم،

إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ

و از دشمنانتان اعلام بیزاری می کنم سلام و رحمت و برکات خدا

وَبَرَكَاتُهُ . بعد برو تا به قبور شهدا (رضوان الله عليهم) برسی

بر تو ای مولایم.

آنجا بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُنِيخَةِ بِقَبْرِ أَبِي

سلام بر ارواح خفته در کنار قبر ابی

عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ ، عَلَيْهِ السَّلَامُ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرِينَ

عبد الله الحسین (درود بر او)، سلام بر شما ای پاکان

مِنَ الدَّنَسِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَهْدِيُونَ (مَهْدِيَيْنِ) ؛ السَّلَامُ

از لودگی، سلام بر شما ای هدایت شده گان سلام

عَلَيْكُمْ يَا أَبْرَارَ اللَّهِ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ

بر شما ای نیکان خدا، سلام بر شما و بر همه فرشتگان پیرامون

بِقُبُورِكُمْ أَجْمَعِينَ ، جَمَعْنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ ،

قبرهایتان خدا ما و شما را در جایگاه رحمتش

وَتَحْتَ عَرْشِهِ ؛ إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ

و زیر عرشش گرد آورد، که او مهربان ترین مهربانان است، و سلام و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

و برکات خدا بر شما باد.

بعد از آن به حرم عباس بن امیر المؤمنین رفته و چون به

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه شعبان

آنجا رسیدی بر در بارگاه آن جناب بایست و بگو: سَلَامُ اللَّهِ
وَسَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ، تا آخر زیارت آن حضرت که پیش از
این گذشت [صفحه ۱۰۶۵]

سوم: زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه شعبان

بدان که احادیث بسیاری در فضیلت زیارت آن حضرت، در
نیمه شعبان وارد شده که در این باب کافی است تنها به
برخی از آنها اشاره شود. از جمله به چندین سند معتبر از
حضرت زین العابدین و امام صادق علیهما السلام نقل شده: هر که
می خواهد صدویست و چهار هزار پیامبر با او مصافحه کنند،
باید قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان زیارت
کند به درستی که فرشتگان و ارواح پیامبران رخصت
می طلبند، و به زیارت آن حضرت می آیند، پس خوشا به
حال آنکه مصافحه کند با ایشان، و ایشان مصافحه کنند با
او، و با آنانند پنج پیامبر اولوالعزم: نوح و ابراهیم و موسی
و عیسی و محمد (صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین).
راوی گفت: پرسیدم، برای چه آنان را اولوالعزم می نامند؟
فرمود: به خاطر اینکه ایشان به مشرق و مغرب و جن و انس
مبعوث شده اند. و اما الفاظ زیارت، پس به دو صورت نقل

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه شعبان

شده: یکی همان زیارت که برای اول رجب روایت شده بود

و دیگر زیارتی است که شیخ کفعمی در کتاب «بلد الامین»

از امام صادق علیه السلام آورده، و آن زیارت چنین است: نزد

قبر آن حضرت می ایستی و می گویی: **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ**،

سپاس خدای والای بزرگ را

وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّاحِحُ الزَّكِيُّ ، **أودِعَكَ شَهَادَةً**

و سلام بر تو ای بنده شایسته پاکیزه، گواهی و شهادتی را از جانب خود

مِنِّي لَكَ ، **تُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فِي يَوْمِ شَفَاعَتِكَ** ؛ **أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتِلْتَ**

به تو می سپارم، تا در روز شفاعتت به تو نزدیکم کند، گواهی می دهم که تو کشته شدی،

وَلَمْ تَمُتْ ، **بَلْ بِرَجَاءِ حَيَاتِكَ حَيَّيْتَ قُلُوبُ شِيعَتِكَ** ،

و هرگز نمردی، بلکه به امید زنده بودنت دل‌های شیعیانت زنده شد،

وَبِضِيَاءِ نوركِ اهْتَدَى الطَّالِبُونَ إِلَيْكَ ، **وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نُورُ اللَّهِ** ،

و خواهندگان به روشنایی نورت، به سوی تو راه یافتند، و گواهی می دهم که تویی نور خدا،

الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَلَا يُطْفَأُ أَبَدًا ، **وَأَنَّكَ وَجْهُ اللَّهِ** ، **الَّذِي لَمْ يَهْلِكْ**

که هرگز خاموش نشد و هیچگاه نخواهد شد، و اینکه تویی جلوه خدا که نابود نشد،

وَلَا يَهْلِكُ أَبَدًا ، **وَأَشْهَدُ أَنَّ هَذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُكَ** ، **وَهَذَا الْحَرَمَ**

و هرگز نمی شود، و گواهی می دهم که این تربت، تربت توست، و این حرم،

حَرَمُكَ ، **وَهَذَا الْمَصْرَعُ مَصْرَعُ بَدَنِكَ** ، **لَاذِكُلِّ وَ اللَّهِ مُعْزُكَ** ،

حرم توست، و این جایگاه، جایگاه توست، به خدا قسم، خوار نیست عزیز دارنده ات،

وَلَا مَغْلُوبَ وَ اللَّهِ نَاصِرُكَ ، **هَذِهِ شَهَادَةٌ لِي عِنْدَكَ** ، **إِلَى يَوْمِ**

و مغلوب نیست یارت، این شهادتی است برای من نزد تو، تا روز

قَبْضِ رُوحِي بِحَضْرَتِكَ ، **وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ** .

تسلیم جانم در حضورت، و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای قدر

چهارم: زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای قدر

بدان که احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان به ویژه شب اول و نیمه و آخر و در خصوص شب قدر بسیار است. از امام جواد علیه السلام نقل شده هر که امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان زیارت کند، و آن شبی است که امید می رود شب قدر باشد، و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر می گردد، روح بیست و چهار هزار فرشته و پیغمبر، که همه از خدا در این شب برای زیارت آن حضرت رخصت می طلبند، با او مصافحه کنند. و در حدیث معتبر دیگری از امام صادق علیه السلام روایت شده: چون شب قدر می شود، منادی از آسمان هفتم از پشت عرش ندا سر می دهد: حق تعالی آمرزید هر که را به زیارت قبر حسین علیه السلام آمده و در روایت دیگری است هر که شب قدر نزد قبر آن حضرت باشد و دو رکعت نماز یا آنچه میسر می شود نزد آن حضرت بخواند و از خدا بهشت درخواست کند و از آتش پناه ببرد، حق تعالی خواهش او را به او عطا فرماید و از آتش پناهش دهد. ابن

زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای قدر

قولویه از امام صادق علیه السلام روایت کرده هر که در ماه رمضان قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند و در راه زیارت بمیرد برای او عرض و حسابی نخواهد بود و به او بگویند بدون ترس و بیم وارد بهشت شو، اما متنی که در شب قدر امام حسین علیه السلام به آن زیارت می شود چنان است که شیخ مفید و محمد بن مشهدی و ابن طاووس و شهید رحمهم الله در کتب «مزار» ذکر کرده اند و آن زیارت را مختص به این شب و روزهای عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمد بن مشهدی به اسناد معتبر خود آن را از امام صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آن حضرت فرمودند: وقتی خواستی ابو عبد الله الحسین علیه السلام را زیارت کنی به مشهد آن حضرت برو البته بعد از آنکه غسل کرده و پاکیزه ترین جامه های خود را پوشیده باشی چون نزد قبر آن حضرت ایستادی، روی خود را به جانب آن حضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 سلام بر توای فرزند رسول خدا، سلام بر توای فرزند

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ،
 امیر مؤمنان، سلام بر توای فرزند صدیقه طاهره

زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای قدر

[فَاطِمَةَ] سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ

فاطمه، سرور زنان جهانیان، سلام و رحمت

أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ،

و برکات خدا بر تو ای مولایم ابا عبد الله، گواهی می‌دهم که تو نماز بجا

وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

داشتی، و زکات پرداختی، و امر به معروف نمودی، و نهی از منکر کردی،

وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ،

و قرآن را تلاوت نمودی تلاوتی شایسته، و برای خدا جهاد کردی و جهادی در خور،

وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ؛

درباره خدا بر آزارها صبر کردی، در حالی که به حساب خدا گذاشتی، تا مرگت در رسید،

أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ، وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ

گواهی می‌دهم آنان که با تو مخالفت کردند و جنگیدند، و از یاریات دریغ ورزیدند

قَتَلُوكَ، مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَقَدْ خَابَ مَنْ

و تو را کشتند، بر زبان پیامبر درس ناخوانده ملعونند و البته زیانکار است کسی که

افْتَرَى؛ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ،

دروغ است، خدا ستمکاران بر شما را از گذشتگان و آیندگان لعنت کند،

وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ؛ أَتَيْتَكَ يَا مَوْلَايَ يَا بْنَ رَسُولِ

و عذاب دردناک را بر آنان دو چندان نمایم، ای مولایم ای فرزند رسول خدا به

اللَّهِ، زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ، مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ، مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ،

زیارتت آمدم، عارف به حقت، دوستدار دوستانت، دشمن دشمنانت،

مُسْتَبَصِّرًا بِالْهُدَى الَّتِي أَنْتَ عَلَيَّهِ، عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ

بینا بر آن هدایتی که بر آن بودی، آگاه به گمراهی کسی که با تو

خَالَفَكَ، فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ. أَنْغَاخُودَ رَا بَه قَبْرِ بَچَسْبَان،

مخالفت ورزید، پس برایم نزد پروردگارت شفاعت کن.

و صورت خویش را بر آن گذار، سپس به جانب سر مقدس

زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای قدر

رفته و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ؛ صَلَّى

سلام بر تو ای حجت خدا در زمین و آسمان، درود

اللَّهُ عَلَىٰ رُوحِكَ الطَّيِّبِ، وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

خدا بر روح پاک و پیکر پاکیزه‌ات، و سلام

يَا مَوْلَايَ، وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. پس خود را به قبر مبارک

و رحمت و برکات خدا بر تو ای مولایم.

بچسبان، و آن را ببوس، و صورت خود را بر آن بگذار،

و به جانب سر مبارک بازگرد، آنگاه دو رکعت نماز زیارت

بجای آر، و بعد از آن به هر اندازه‌ای که توانستی نماز

بخوان، پس از آن به سمت پایین پا برو و علی بن الحسین

علیه السلام را زیارت کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ، وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ؛

سلام و رحمت و برکات خدا بر تو، ای مولای من و پسر مولای من،

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ

خدا لعنت کند کسی را که به تو ستم کرد خدا لعنت کند کسی را که تو را کشت، و عذاب دردناک را

العَذَابَ الْأَلِيمَ. و به آنچه می خواهی دعا کن، سپس شهدا را

بر آنان دوچندان کند.

درحالی که میل کنی از سمت پا به طرف قبله، زیارت کن

و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا

سلام بر شما ای راستی پیشگان سلام بر شما ای

الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ؛ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ جَاهِدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،

شهیدان شکیبا، گواهی می‌دهم که شما در راه خدا جهاد کردید،

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و تبان

وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ ، وَنَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ ،

و درباره خدا بر آزارها صبر کردید، و برای خدا و رسولش خیر خواهی نمودید،

حَتَّى آتَاكُمْ الْيَقِينَ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ ،

تا مرگتان فرا رسید، گواهی می‌دهم که شما نزد پروردگارتان زنده‌اید و روزی داده می‌شوید،

فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ ، أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ ، وَجَمَعَ

خدا از سوی اسلام و اهلش، به شما پاداش دهد، برترین پاداش نیکوکاران، و در جایگاه

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النِّعَمِ. پس به زیارت قمر بنی هاشم

ناز و نعمت میان ما و شما جمع کند.

می‌روی، همین که آنجا رسیدی و نزد آن جناب ایستادی

بِكَو السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای

الْعَبْدُ الصَّالِحُ ، الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ

بنده شایسته، فرمانبردار خدا و رسول خدا، گواهی می‌دهم که تو جهاد کردی

وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ ، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ ؛ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ

و خیر خواهی نمودی و شکیبایی ورزیدی تا مرگ تو را در رسید خدا ستم‌کنندگان

لَكُمْ ، مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ، وَالْحَقَّهُمْ بِدَرَكِ الْجَحِيمِ .

به شما را، از گذشتگان و آیندگان لعنت کند، و به هلاکتگاه دوزخ ملحق نماید.

آنگاه زائر در مسجد آن جناب هر چه خواهد نماز

مستحبی بجا آورد، و سپس بیرون رود.

پنجم: زیارت امام حسین علیه السلام در عید فطر و تبان

به سند معتبر از امام صادق علیه السلام روایت شده: هر که در یک

شب از سه شب ذیل قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند،

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و شبان

گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود: شب عید فطر یا قربان یا نیمه شعبان. و به روایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت شده: سه شب است که هر که در آنها حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کند، گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده می شود: شب نیمه شعبان و شب بیست و سوم ماه رمضان و شب عید فطر، از امام صادق علیه السلام روایت شده: کسی که امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه زیارت کند، حق تعالی برای او در یکسال: هزار حجّ پذیرفته و هزار عمره پذیرفته بنویسد و برای او هزار حاجت دنیا و آخرت را برآورده کند. و از امام باقر علیه السلام روایت شده: هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و آنجا بماند تا زیارت روز عید قربان کند و برگردد حق تعالی او را از شرّ آن سال نگاه دارد. بدان که علما برای این دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند: یکی زیارتی که برای شبهای قدر ذکر شده و دیگر این زیارت است که ذکر می شود و از کلمات ایشان ظاهر می گردد که زیارتی که گذشت برای روزهای عید فطر و عید

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و شبان

قربان است و زیارتی که ذکر می شود برای شبهای عید فطر و قربان در هر صورت فرموده اند: چون در این دو شب زیارت آن حضرت را اراده کنی بر در بارگاه بایست و به جانب قبر نظر کن و برای اذن دخول بگو:

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، عَبْدُكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ،

ای مولای من ای ابا عبدالله، ای فرزند رسول خدا، بندهات و فرزند کنیزت،

الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَالْمُصَغَّرُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ، وَالْمُعْتَرَفُ بِحَقِّكَ،

خوار در برابرت، و کوچک شده در برابر بلندی مقامت، و اعتراف کننده به حقت،

جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِكَ، قاصِدًا إِلَى حَرَمِكَ، مُتَوَجِّهًا إِلَى

پناه خواه به سویت آمد، آهنگ حرمت نموده رو به سوی

مَقَامِكَ، مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ. أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ؟ أَدْخُلْ

مقامت کرده، به وسیله تو متوسل به خدای تعالی است، آیا وارد شوم ای مولای من، آیا وارد شوم

يَا وَليَّ اللَّهِ؟ أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُحَدِّقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ،

ای ولی خدا، آیا وارد شوم ای فرشتگان خدا، ای در بر گیرندگان این حرم،

الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ؟

ای مأوی گزیدگان در این زیارتگاه.

پس اگر دلت خاشع شد، و دیده ات گریان گشت، وارد شو،

و پای راست را بر پای چپ مقدم مدار و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ

به نام خدا و در راه خدا، و بر آیین رسول خدا. خدایا

أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا، وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ. سپس بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ

مرادر منزلی یا برکت فرود آر، که تو بهترین فرود آورندگان. خدا بزرگتر است

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و متبنا

كَبِيرًا ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ،

بزرگتر، و سپاس بسیار خدای را، و منزه است در هر بامداد و شامگاه،

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ ، الْمَاجِدِ الْأَحَدِ ، الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ ،

سپاس خدای را، خدای فرد، بی نیاز، بزرگوار، تفضل کننده، نعمت بخش،

الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ ، الَّذِي مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ

بزرگوار به بخشش، بسیار مهربان، آنکه از بزرگواری در بخشش، زیارت مولایم را به احسانش

يَاحَسَانِهِ ، وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعًا ، وَلَا عَنْ ذِمَّتِهِ

بر من آسان نمود، و از زیارتش مرا باز نداشت و از پناهش

مَدْفُوعًا ، بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ . پس وارد شو، چون به میان

دورم ننمود، بلکه بر من لطف و احسان فرمود.

روضه رسیدی با حال خضوع و گریه و تضرع، برابر قبر

مطهر بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ؛

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیده خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ أَمِينِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

سلام بر تو ای وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ؛

ابراهیم دوست خدا، سلام بر تو ای وارث موسی همنشین خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو

يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای وارث محمد (درود خدا بر او و خاندانش) حبیب خدا، سلام بر تو

يَا وَارِثَ عَلِيِّ حُجَّةِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ؛

ای وارث علی حجت خدا، سلام بر تو ای جانشین نیکوکار باتقوا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ ، وَالْوِثْرَ الْمُتَوَرَّ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ

سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا، و ای تنهای ستم دیده، گواهی می دهم که تو

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و متبنا

قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ

نماز بپا داشتی، و زکات پرداختی، و امر به معروف نمودی و نهی

عَنِ الْمُنْكَرِ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، حَتَّى اسْتَبِيحَ

از منکر کردی، و در راه خدا به جهاد برخاستی، جهادی شایسته، تا

حَرْمُكَ، وَقُتِلْتَ مَظْلُومًا.

حرم تو مباح شمرده شد، و مظلومانه کشته شدی.

پس با دلی خاشع و چشمی گریان نزد سر مقدس بایست

و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ؛

سلام بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

سلام بر تو ای فرزند آقای جانشینان، سلام بر تو ای فرزند

فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءِ]، سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَطْلَ

فاطمه زهرا، سرور بانوان جهانیان، سلام بر تو ای قهرمان

الْمُسْلِمِينَ. يَا مَوْلَايَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ

مسلمانان، ای مولای من، گواهی می‌دهم که تو نوری بودی در صلیبهای

الشَّامِخَةِ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا،

بلندمرتبه، و رحمهای پاکیزه، جاهلیت تو را نیالود به ناپاکیهایش،

وَلَمْ تُلْبَسْكَ مِنْ مُدْهَمَاتِ ثِيَابِهَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ،

و از جامه‌های تیره و تارش به تو نپوشانید و گواهی می‌دهم، که تو از استوانه‌های دین

وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ، وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرُّ

و پایه‌های مسلمانان، و پناهگاه مردم مؤمنی، و گواهی می‌دهم که تویی پیشوای نیکوکار،

التَّقِيُّ، الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ، الْهَادِي الْمَهْدِيُّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأِمَّةَ مِنْ

باتقوا، خشنودکننده حق، پاک، هدایت‌گر، هدایت‌شده، و گواهی می‌دهم که امامان از

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و تبان

وَأَعْلَامُ الْهُدَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى،
فرزندانت پایه‌های تقوا، و نشانه‌های هدایت، و دستاویز محکم،

وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا.
و حجت بر اهل دنیا هستند.

پس خود را به قبر بچسبان و بگو:

﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

ما از خداییم و به سوی او باز می‌گردیم،

يَا مَوْلَايَ أَنَا مُوَالٍ لِيَوْلِيَّكُمْ، وَمُعَادٍ لِعَدُوِّكُمْ، وَأَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ،
ای مولای من، من دوستدار دوست شما، و دشمن دشمن شما، و شما مؤمنم،

وَبِأَيَابِكُمْ مَوْقِنٌ، بِشَرَائِعِ دِينِي، وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ
به بازگشتان یقین دارم، بر پایه قوانین دین و عواقب عملم، دلم نسبت به دل شما

سِلْمٌ، وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ؛ يَا مَوْلَايَ، أَتَيْتَكَ خَائِفًا فَأَمِنِّي،
تسلیم و کارم پیرو کار شماست، ای مولای من ترسان به نزد آمدم، پس مرا ایمنی ده،

وَأَتَيْتَكَ مُسْتَجِيرًا فَاجْرِنِي، وَأَتَيْتَكَ فَقِيرًا فَأَعْنِنِي. سَيِّدِي
و آمدم پناهنده، پس پناهم ده و تهیدست آمدم، پس بی‌نیازم گردان، آقا

وَمَوْلَايَ أَنْتَ مَوْلَايَ، حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، آمَنْتُ
و مولای من، تو مولای منی، حجت خدا بر همه خلقی، ایمان آوردم

بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ، وَبِظَاهِرِكُمْ وَبِاطْنِكُمْ، وَأَوَّلِكُمْ
به نهان و آشکارتان، و به ظاهر و باطنتان، و اوّل

وَأَخْرِكُمْ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ التَّالِي لِكِتَابِ اللَّهِ، وَأَمِينُ اللَّهِ الدَّاعِي إِلَى
و آخرتان، و گواهی می‌دهم که تو البته تلاوت‌کننده کتاب خدایی و امین خدا، و دعوت‌کننده به سوی

اللَّهِ، بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ؛ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتَكَ، وَأُمَّةً
خدا با حکمت و موعظه حسنه‌ای، خدا لعنت کند امتی را که به تو ستم کردند، و تو را

قَتَلْتِكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَّتَ بِهِ. سِيسِ دُو
کشتند، و خدا لعنت کند امتی را که این حادثه را شنیدند و به آن خشنود شدند.

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و تبان

رکعت نماز، نزد سر آن حضرت بخوان و چون سلام دادی

بگو: **اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ، وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ**

خدایا برای تو نماز خواندم، و برای تو رکوع کردم، و برای تو سجده نمودم،

وَحَدَاكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ، فَإِنَّهُ لَا تَجُوزُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ

یکتایی و شریکی نداری، همانا نماز و رکوع

وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ، لِإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. [اللَّهُمَّ]

و سجود، جز برای تو جایز نمی باشد، زیرا تو خدایی که معبودی جز تو نیست. خدایا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي [أَفْضَلَ] السَّلَامِ

بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و برترین سلام

والتَّحِيَّةِ، وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ. اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكَعَتَانِ

و تحیت را از سوی من به ایشان برسان، و سلام ایشان را به من بازگردان. خدایا و این دو رکعت

هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى سَيِّدِي، الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

هدیه ای است از جانب من به آقایم حسین بن علی، درود بر ایشان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ، وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي، وَاجْزِنِي

خدایا بر محمد و بر او درود فرست این دو رکعت نماز را از من بپذیر، و بر آن دو رکعت

عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِي، وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَاوَلِيَّكَ؛ يَا وَليَّ

پاداشم ده به برترین امید و آرزویم نسبت به تو و ولی ات ای ولی

المؤمنين. پس خود را به قبر بچسبان و آن را ببوس و بگو:

مردم مومن

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ، قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ،

سلام بر حسین بن علی مظلوم شهید کشته اشکها،

وَأَسِيرِ الْكُرْبَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَاوَلِيُّكَ وَابْنُ وَاوَلِيَّكَ،

گرفتار غمها و غصه ها. خدایا شهادت می دهم او ولی تو و فرزند ولی تو،

وَصَفِيَّكَ الثَّائِرُ بِحَقِّكَ، أَكْرَمْتَهُ بِكَرَامَتِكَ، وَخَتَمْتَ لَهُ

و برگزیده تو و قیام کننده به حق تو است، او را گرامی داشتی به کرامت، و برای او

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و متب آن

بِالشَّهَادَةِ ، وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ ،

به شهادت ختم کردی، و او را آقایی و از آقایان و پیشوایی از پیشوایان قرار دادی،

وَ أَكْرَمْتَهُ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ ، وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ ،

و به پاکي ولادت گرامی اش داشتی، و میراثهای پیامبران را به او اعطا نمودی،

وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ ، فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ ،

و قرار دادی او را حجت بر خلق از میان پیشوایان، پس در دعوت به خدا،

وَمَنْحَ النَّصِيحَةِ ، وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ ، حَتَّى اسْتَنْقَذَ

برهان و حجت را القاء کرد، و در خیرخواهی کوتاهی نمود، و نثار کرد جانش را در راه تو،

عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ ، وَحَيْرَةِ (خَيْبَةِ) الضَّلَالَةِ ، وَقَدْ تَوَازَرَ

تا بندگانت را از نادانی و سرگردانی و گمراهی نجات داد، در صورتی که بر ضدش همدست شدند،

عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا ، وَبَاعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَةِ بِالْأَدْنَى ، وَتَرَدَّى

کسانی که دنیا فریبشان داد و بهره خود را از آخرت به پایین ترین چیزی فروختند، و خود را

فِي هَوَاهُ ، وَاسْخَطَكَ وَاسْخَطَ نَبِيَّكَ ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَوْلَى

در هوای نفس خویش سرنگون کردند، و تو را و پیامبرت را به خشم آوردند، و از میان بندگانت از شکاف اندازان

الشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ ، وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ ،

دور و و آنان که بارکشان گناه، و سزاوار آتش دوزخ بودند اطاعت کردند،

فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا ، مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ ، لَا تَأْخُذُهُ فِي

پس با آنها برای تو با شکیبایی و به حساب تو جهاد کرد، بدون اینکه از دشمن رو برگرداند، برای تو سرزنش

اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ ، حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ ، وَاسْتُبِيحَ

ملامت گران را به چیزی نگرفت، تا جایی که خویش در طاعت تو ریخته شد، و هتک حریمش

حَرِيمُهُ . اللَّهُمَّ الْعَنَّا وَعَبَدَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا . بعد به

حلال شمرده شد. خدایا آنان را لعنت کن لعنتی ناگوار و سخت و عذابشان کن عذابی دردناک.

جانب علی بن الحسین علیه السلام برگردد، و آن جناب در طرف

پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است، آنگاه بگو: السَّلَامُ

سلام

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و متبآن

عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ

بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا بِنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ فَاطِمَةَ، سَيِّدَةَ

بر تو ای فرزند خاتم انبیا، سلام بر تو ای فرزند فاطمه، سرور

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ السَّلَامُ

بانوان جهانیان، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهِيدُ؛ يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي عِشْتَ سَعِيدًا،

بر تو ای مظلوم شهید پدر و مادرم به فدایت، خوشبخت زندگی کردی،

وَقُتِلْتَ مَظْلُومًا شَهِيدًا. پس به جانب قبر سایر شهدا

و مظلوم و شهید کشته شدی.

رِضْوَانِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ رَوْكُنٍ وَبِگُو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الذَّابُونَ

سلام بر شما ای دفاع کنندگان

عَنْ تَوْحِيدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ؛

از توحید خدا، سلام بر شما در برابر آنچه که صبر کردید، چه نیکو سرانجامی است خانه آخرت،

يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي فُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا. سپس به مشهد عباس بن

پدر و مادرم به فدایتان، به رستگاری رسیدید، رستگاری بس بزرگ.

عَلَى عليه السلام بَرُو، وَ نَزِدْ ضَرِيحَ شَرِيفِ آن جناب بایست

وَ چنين بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ، وَالصِّدِّيقُ

سلام بر تو ای بنده شایسته و صدیق

المُوَاسِي؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ آمَنْتَ بِاللَّهِ، وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ،

همدرد، گواهی می دهم که ایمان آوردی به خدا، و فرزند رسول خدا را یاری نمودی،

وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ، وَوَأَسَيْتَ بِنَفْسِكَ، فَعَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ

و به راه خدا دعوت کردی، و با جانم به فداکاری برخاستی، از جانب خدا

أَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ. سپس خود را به قبر بچسبان و چنین

برترین تحیت و سلام بر تو باد.

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و تبان

بگو: بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ

پدرم و مادرم فدایت، ای یاور دین خدا، سلام بر تو ای یاور

الْحُسَيْنِ الصِّدِّيقِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ،

حسین صدیق، سلام بر تو ای یاور حسین شهید،

عَلَيْكَ مِنِّي السَّلَامُ، مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ. بعد نزد

از سوی من سلام بر تو باد تا زنده‌ام و تا باقی است شب و روز.

سَرِ أَنْ حَضَرْتَ دُو رَكَعَتِ نَمَازِ بَخْوَانِ، وَ دَعَايَ «اللَّهُمَّ إِنِّي

صَلَّيْتُ...» رَا كِه بَالَايِ سَرِ حَضَرْتَ اِمَامِ حُسَيْنِ علیه السلام بَعْدِ اَز

دو رکعت نماز زیارت خواندی، در اینجا هم بخوان. آنگاه به جانب مشهد حسین علیه السلام بازگرد و آنچه خواهی نزد آن حضرت بمان، جز اینکه مستحب است آنجا را خوابگاه خود قرار ندهی، و چون خواهی آن حضرت را وداع کنی، نزد سر بایست و گریه کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ، سَلَامٌ مُوَدِّعٍ لِقَالٍ وَلَا سَيْئِمٍ، فَإِنْ

سلام بر تو ای مولای من، سلام وداع کننده‌ای که، او را نه کراهت است نه خستگی، اگر

أَنْصَرِفَ فَلَا عَن مَلَالَةٍ، وَإِنْ أَقِمَ فَلَا عَن سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ

بازگردم از روی ملالت نیست، و اگر بمانم نه از جهت بدگمانی به آنچه خدا

الصَّابِرِينَ؛ يَا مَوْلَايَ، لِأَجَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ،

صابران را وعده داد، ای مولای من، خدا این زیارت را آخرین بار از زیارتم قرار ندهد،

وَرَزَقَنِي الْعَوْدَ إِلَيْكَ، وَالْمُقَامَ فِي حَرَمِكَ، وَالْكَوْنَ فِي

و بازگشت به سویت و توقف در حرمت و بودن در

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر و تَبان

مَشْهَدِكَ. آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. پس ضریح را ببوس، و تمام

مشهدت را روزی ام کند، آمین ای پروردگار جهانیان.

بدنت را به آن بمال، که باعث امان و حفظ است و از نزد
سر آن حضرت بیرون برو، به طوری که رویت به جانب قبر
باشد، و تا خروج از حرم پشت به قبر مکن، و در همان حال
بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ الْمَقَامِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ؛

سلام بر تو ای درگاه مقام، سلام بر تو ای همردیف قرآن،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ

سلام بر تو ای حجت بر اهل دشمنی، سلام بر تو ای کشتی

النَّجَاةِ. السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي، الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا

نجات، سلام بر شما ای فرشتگان پروردگارم که بر گرد این

الْحَرَمِ. السَّلَامُ عَلَيْكَ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ.

حرم هستی، سلام بر تو همیشه، تا زنده ام و شب و روز باقی است.

و بگو: اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ، الْعَلِيِّ

ما از خدا بییم و به سوی او باز می گردیم، و جنبش و نیرویی نیست جز به خدای

العَظِيمِ. آنگاه بیرون رو. سید بن طاووس و محمد بن

بزرگ.

مشهدی گفته اند: وقتی که اینگونه اعمال را انجام دادی،
همانند کسی هستی که خدا را در عرش زیارت کرده باشد.

ششم: زیارت امام حسین علیه السلام در روز عید فطر